

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1589/06
08.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi predaje poseda, naknade štete i raskida ugovora o poklonu, vrednost spora 300.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž. 69/06 od 09.03.2006. godine, u sednici održanoj 08.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž. 69/06 od 09.03.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Delimičnom presudom Opštinskog suda u Apatinu P. 468/01 od 06.06.2005. godine, stavom prvim izreke, obavezan je tuženi da tužiocu preda u posed nekretninu iz ZKUL br. aa KO VV parc. br. vv njiva i livada "GG" pov. 57 ari, 54 m² i parc. br. gg njiva i livada "GG" u pov. od 57 ari 04 m², u roku od 15 dana, radi uspostave punog prava doživotnog uživanja tužioca. Stavom drugim izreke zabranjeno je tuženom da tužioca sprečava i smeta u vršenju njegovog prava doživotnog uživanja na nekretninama iz stava prvog izreke. Stavom trećim izreke odlučeno je da će se o tužbenom zahtevu tužioca radi poništaja ugovora o poklonu i naknade štete, kao i o zahtevu za naknadu troškova postupka odlučiti naknadno. Stavom četvrtim izreke odbijen je predlog tuženog za prekid postupka po žalbi radi predaje u posed opisanih nekretnina radi uspostave prava doživotnog uživanja tužioca, a do pravnosnažnog okončanja postupka koji se vodi kod tog suda pod br. P. 41/02 po tužbi tužioca BB protiv tuženih AA i DD radi utvrđenja.

Presudom Okružnog suda u Somboru Gž. 69/06 od 09.03.2006. godine žalba tuženog je odbijena i navedena prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP ("Sl. glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, na koju se u reviziji ukazuje, jer presuda ima razloge o odlučnim činjenicama koji su jasni i neprotivurečni.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, parnične stranke su 15.12.1998. godine zaključile ugovor o poklonu. Tužilac je, kao poklonodavac, navedenim ugovorom poklonio tuženom, kao poklonoprimcu, nekretnine (koje po svojoj prirodi predstavljaju voćnjak) s tim što je na tim nekretninama zadržao pravo doživotnog uživanja. Nekretnine su upisane u ZKUL br. aa KO VV. Tuženi je upisan kao vlasnik 1/1 dela na nekretninama, dok je pravo doživotnog uživanja upisano u korist tužioca. Tužilac je sve do jeseni 2001. godine bio u njihovom posedu, kada je tuženi bez odobrenja i dozvole tužioca počeo da ih obrađuje i ubira plodove i da tužiocu ne dozvoljava pristup, te ga tako onemogućava i ometa u vršenju lične službenosti prava doživotnog uživanja.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su obavezali tuženog da tužiocu radi uspostavljanja punog prava doživotnog uživanja preda u posed označene nepokretnosti uz zabranu tuženom da tužioca dalje sprečava i smeta u vršenju njegovog prava.

Naime, plodouživanje je lična službenost i podrazumeva najpotpunije iskorišćavanje tuđe pokretne ili nepokretne stvari, bez povrede njene suštine. Tužilac, kao titular ovog prava, ovlašćen je da stvar drži, upotrebljava i pribira plodove. Tuženi, kao vlasnik nepokretnosti je u obavezi je da ne ometa plodouživaoca u vršenju njegovih konstituisanih prava na navedenim nepokretnostima.

Odredbom člana 81. Zakona o osnovama svojinsko-pravnih odnosa ("Sl. list SFRJ", br. 6/80...) predviđeno je da se nezavisno od spora zbog smetanja državnine (član 77. Zakona), može tražiti sudska zaštita državnine po osnovu prava na državinu. Tužilac, kao nosilac prava lične službenosti plodouživanja na nepokretnostima, ovlašćen je da po osnovu prava na državinu traži sudska zaštitu, u skladu sa citiranim pravilnikom, a tuženi je kao vlasnik nepokretnosti dužan da ih preda tužiocu i omogući mu nesmetano korišćenje i ubiranje plodova, uz obavezu da se

uzdrži od svakog daljeg smetanja i sprečavanja tužioca u vršenju njegovog konstituisanog prava plodouživanja. Dakle, u konkretnom slučaju se ne radi o sporu zbog smetanja državine, već o zaštiti državine, po osnovu jačeg prava na državinu. Ovo stoga što je tužilac neposredni držalac stvari i njegovo pravo deluje prema svima, pa i prema tuženom, kao vlasniku stvari. Sudska zaštita po osnovu prava na državinu može se tražiti u svako doba, nezavisno od prekluzivnih rokova za traženje sudske zaštite zbog smetanja državine. Iz navedenih razloga, neosnovani su navodi revizije da je tužba neuredna, jer se iz tužbenog zahteva ne vidi da li se radi o predaji državine, ili o smetanju državine, te da je tužba neblagovremena.

Na osnovu člana 405. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc